

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti odporkyni **Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 4 C 226/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. júla 2014 sp. zn. 5 Co 384/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Čadca (ďalej aj „súd prvého stupňa“) uznesením z 29. novembra 2013 č. k. 4 C 226/2012-101 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- €.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Žiline uznesením z 29. júla 2014 sp. zn. 5 Co 384/2014 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 O.s.p.). Odvolací súd uviedol, že odvolanie žalobkyne je potrebné považovať za odvolací návrh a žalobkyňa je tak povinná zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie. Konštatoval, že súd prvého stupňa, správne uložil poplatkovú povinnosť žalobkyňi v súlade so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o súdnych poplatkoch“), ako aj sadzovníkom súdnych poplatkov. Odvolací súd má za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je jasné a zrozumiteľné a sú v ňom citované príslušné ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch, na základe ktorých súd prvého stupňa rozhodol.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie z dôvodu, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.). Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu. Podľa žalobkyne jej súdy vyrubili súdny poplatok, ktorý jej nemal byť vyrubený a tým jej odňali možnosť konať pred súdom. Žiadala preto napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či jej dovolanie je procesne prípustné.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom

ako päť predmetom konania pred najvyšším súdom na základe skoršieho dovolania tej istej žalobkyne - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 7 Cdo 323/2014, 7 Cdo 396/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 399/2014, 7 Cdo 466/2014, 3 Cdo 180/2014, 3 Cdo 275/2014, 3 Cdo 333/2014, 3 Cdo 374/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 8 Cdo 265/2014). Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2015

JUDr. Ľubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Vanda Šimová